

6. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МОДЕЛЮВАННЯ В ОБЛІКУ, ОПОДАТКУВАННІ, АНАЛІЗІ ТА АУДИТІ

Daria WALKIEWICZ
Olsztyńska Szkoła Wyższa, Polska

ANALIZA SWOT W ZARZĄDZANIU PROCESAMI

Analiza SWOT jest jedną z podstawowych metod analizy strategicznej przedsiębiorstwa. Nazwa metody jest akronimem angielskich słów strengths (mocne strony), weaknesses (słabe strony), opportunities (szanse potencjalne lub zaistniałe w otoczeniu), threats (zagrożenia prawdopodobne lub istniejące w otoczeniu). Można ją stosować dla całego przedsiębiorstwa, lub w poszczególnych sferach jego funkcjonowania, np. marketingu, finansach, produkcji, itp. Może być także wykorzystywana w działalności doradczej (konsultingu) jako technika wstępnej analizy strategicznej przedsiębiorstwa (organizacji) zamawiającego usługę konsultingową.

Podstawowe założenia analizy SWOT zostały opracowane w latach 50 i 60 XX wieku przez naukowców i konsultantów biznesowych pracujących w Harvard Business School, oraz opisane w pozycji .

W latach 1960-1970 w Stanford Research Institute przeprowadzono badania na zlecenie największych amerykańskich przedsiębiorstw, których celem było wskazanie sposobów poprawy procesów planowania strategicznego i unikania błędów w planowaniu. Efektem tych badań było opracowanie 4 grup czynników decydujących o efektach działań planistycznych:

- czynników dobrych (satysfakcjonujących) w teraźniejszości,
- czynników dobrych (pozytywnych) w przyszłości – szans,
- czynników złych w teraźniejszości – błędów ,
- czynników złych w przeszłości – zagrożeń .

Pierwotny skrót SOFT został następnie zmieniony na SWOT - słowo "błąd" (fault) zostało w nim zamienione na "słabość" (weakness), a "satysfakcjonujący" na "mocną stronę" (strength). Od tego momentu popularność metody zaczęła szybko rosnąć nie tylko w Stanach Zjednoczonych ale także na całym świecie.

Analiza SWOT praktycznie nie zmieniła się od czasu swojego powstania. Chociaż wiele modeli i metod szczegółowych zostało przedstawionych w literaturze to wszystkie stanowią wariację na ten sam temat. Współcześnie znajduje się ona w programach nauczania wszystkich kursów zarządzania jako podstawowa metoda analizy strategicznej przedsiębiorstwa i organizacji.

Analiza SWOT polega na podzieleniu zebranych informacji na cztery grupy (cztery kategorie czynników strategicznych):

- **S** (Strengths) – mocne strony: wszystko to co stanowi atut, przewagę, zaletę,
- **W** (Weaknesses) – słabe strony: wszystko to co stanowi słabość, barierę, wadę,
- **O** (Opportunities) – szanse: wszystko to co stwarza szansę korzystnej zmiany,
- **T** (Threats) – zagrożenia: wszystko to co stwarza niebezpieczeństwo zmiany niekorzystnej.

Informacja, która nie może być poprawnie zakwalifikowana do żadnej z wymienionych grup, jest w dalszej analizie pomijana jako nieistotna strategicznie.

Informacja strategiczna, posegregowana według opisanych kryteriów na cztery grupy, jest następnie zapisywana w czterodzielnej macierzy strategicznej, w której lewa połowa zawiera dwie kategorie czynników pozytywnych a prawa – dwie kategorie czynników negatywnych. Natomiast w

пісьмиеніцтвіе істнієją цо нájмнієј трьє уjęціє, вьїєнієjąцє чьїм рóзнї сїє гóрна пóлówє мєцієрцьє од дóлнєј (є вїєц мóцнє строньє од шєєнє, є слэбє строньє од зєгрóжєń).

- В нїєкóрых вьїкłэднїєх мóвьї сїє: мóцнє строньє і слэбє строньє, тó чьїннїкї вєвнєтрьнє, шєєнє і зєгрóжєнїє – тó чьїннїкї зєвнєтрьнє;
- В іннєј інтєрпєтэці: мóцнє строньє і слэбє строньє тó чєчьє стэну обєчнєго, є шєєнє і зєгрóжєнїє, тó спóдзїєвэнє зьїэвїєкэ прьїзшлє.
- Врєсцїє у нїєкóрых єуóрóв: мóцнє строньє і слэбє строньє тó чьїннїкї зэлєжнє од нэс (тє, нэ ктóрє мэмь вьїльєу плэністьчньї і зэрэждьчньї), є шєєнє і зєгрóжєнїє, тó чьїннїкї обїєктьвнє, нэ ктóрє нїє мэмь бєпóсрєднїєго вьїльєу спрэвчєго.

Єнэлізэ SWOT дэє вэртóсїєвьї рєзультэ єнэлітьчньї прьї зэстóсòвэнієу кэждєго з трєчєх вьїмєнієньїх уjęć, пóд вэруннїєм, жє єст óнó стóсòвэнє кóнсєквєнтнїє і шьїэвїєдїє. Єднэк нэчьїєстьнїєм блєдєм в прэктьїє стóсòвэніє тєхнїкї SWOT єст мїєшэніє трєчєх уjęć (нп. зэпїсэніє жэкієј прэвэжэ в обєэрэ шєєнє нэ пóдстэвїє тєго, жє єст óнэ чьїннїєкї зєвнєтрьньї, є пóтєм óдчьїтьвэніє жєј з мэцієрцьї SWOT, жэко чьїннїєкї прьїзшлєго (ктóрьї дóпїєрò пóжэвї сїє), луб – жэко чьїннїєкї нэ ктóрьї нїє мэмь вьїльєу спрэвчєго). Стэđ постулат óтвэртєго і єднóзнэчнєго дєклэрэвэніє крьїтєрїєв рóзрóжнїєнїє вэртькэлнєго нэ встєпїє прэпєрòвэдэнєј єнэлізэ.

В пóпúлэрньїх уjęцієх мїкрóєкóнóмїєчньїх двэ пїєрвєє обєэрэ однóсэ сїє нэчьїєстїєј дó шрóдóвїєкэ вєвнєтрьнєго і зэвїєрэжэ нэжїстóтнїєєшєє в дэньїм прэдїєбїєрствїє єлємєнть, нп. сілнэ мэркэ (S), чьї слэбє зэплєчє кэпїтэłówє (W). Нэтóмїєст двэ óстэніє однóсэ сїє єнэлógїєчнїє дó шрóдóвїєкэ зєвнєтрьнєго, нп. óтвэрчїє вьїспóлнєго рьїнкú мїєдзьнэрóдóвєго (O) луб пóжэвїєніє сїє кóнкúрєцьїньїх прóдúктóв нóвєј гєнєрэці (T).

Єст тó бэрдьò рóзпóсьшєчнїєнїє обєчнїє шємэт єнэлізэ. Нэчьїєстїєј стóсòвэнє єст в бэрдьò úпрóсьчєнєј фóрмїє, тьн. прьїбїєрэ пóстэć чьїтєрєх лїст чьїннїєкóв (зьїчлє прэдстэвїєньїх в фóрмїє тэбєлэрьчнєј). Пєлнїє úжьїтєчнóсїє тєхнїкї SWOT úжэвнїє сїє єднэк дóпїєрò гдь пóддэć чьїтєрє пóзóрнїє нєзэлєжнє грьпь чьїннїєкóв єнэлізє вэжэмньїх пóвїэзэń. В прэктьїє ćвїчєніє тó спрэвэдэ сїє дó óдпóвїєдзї нэ сєрїє пьїтэń:

- Чьї дэнэ мóцнэ стрóнэ пóзвóлї нэм вьїкóрьїзэстэć дэнэ шєєнє?
- Чьї дэнэ мóцнэ стрóнэ пóзвóлї нэм знїєвєлóвэć дэнэ зэгрóжєніє?
- Чьї дэнэ слэбэ стрóнэ óгрэнічэ мóжлївóсїє вьїкóрьїзэстэніє дэнєј шєєнє?
- Чьї дэнэ слэбэ стрóнэ пóтєгúє рьїзьїкó зьїэвїэзэнє з дэньїм зэгрóжєнієм?

жэк łэтьò вьївнїєскóвэć єнэлізэ мóжнэ тєж прэпєрòвэдїć в óдврóтньїм кїєрнєкú, тьн. од зєвнэтрь до вєвнэтрь:

- Чьї дэнэ шєєнэ вэзмэчнїє дэнэ сілнэ стрóнє?
- Чьї дэнэ шєєнэ пóзвэлэ знїєвєлóвэć дэнэ слэбóсїє?
- Чьї дэнэ зэгрóжєніє нїєвєлúє дэнэ сілнэ стрóнє?
- Чьї дэнэ зэгрóжєніє úвьїпúклэ дэнэ слэбóсїє?

Зьїчлє обэ пóдєждїє стóсúє сїє úзúпєлнїєжэко, стэđ чьїєстó в лїтєрэтурє мóвэ ó єнэлізє SWOT/TOWS.

Óдпóвїєдзї нэ пóвьїшєє пьїтэнїє пóзвэлэжэ зїдєнтьїкóвэć тьв. сілнє пóвїэзэніє, обєэрэ прóблємóвє в обрєбїє ктóрых мóжнэ рóзпóчэć тьвóрєніє рóзвїэзэń, стрэгіє чэстькóвьїх – цó чьїнїє зє SWOT нїє тьлькó нэрэждїє єнэлітьчнє, єлє рóвнїєжэ плэністьчнє.

Прьї зэłóжєніє, їз мóцнє і слэбє строньє трэктьїємь жэко чьїннїкї вєвнєтрьнє, є шєєнє і зэгрóжєнїє жэко чьїннїкї зєвнєтрьнє, пóвьїшєє стрэгіє мóжємь вьїжэніć нэстєпúжэко:

- Стрэгіє єгрєсьївнэ: В прэдїєбїєрствїє прэвэзэжэ мóцнє строньє, є в жєго óтóчєніє сілнїє пóвїэзэнє з нїмї шєєнє – стрэгіє єгрєсьївнэ єст стрэгіє сілнєј єкспэнсьї óрэз рóзвúжú вьїкóрьїзьїтьїєго обьїдвэ чьїннїкї.
- Стрэгіє кóнсєрвэтьївнэ: Прэдїєбїєрствó дьїэлэ в нїєкóрьїстньїм длэ нїєго óтóчєніє зєвнєтрьньїм, єлє пóсїэжэ сілнїє пóвїэзэнє з зэгрóжєнїєм зєвнєтрьньїм зєспóл мóцньїх стронь вєвнэтрь óргэнізэці, єст вїєц в стэніє здєцьїдóвэніє óдпóвїєдчїє нэ зэгрóжєнїє. В істнїєжэчньїм óтóчєніє прэдїєбїєрствó нїє єст сїє в стэніє інтєнсьївнїє рóзвїэжэć, гдьж зєспóл

mocnych stron nie koresponduje z szansami otoczenia, niemniej jednak jest w stanie skutecznie przewyższać zagrożenia w oczekiwaniu na poprawę warunków zewnętrznych.

- Strategia konkurencyjna: Przedsiębiorstwo posiada przewagę słabych stron nad mocnymi, ale funkcjonuje w przyjaznym dla siebie otoczeniu, co pozwala mu utrzymywać swoją pozycję. Niemniej jednak słabość wewnętrzna uniemożliwia skuteczne wykorzystanie szans, które daje otoczenie zewnętrzne, strategia konkurencyjna powinna koncentrować się więc na takim eliminowaniu wewnętrznych słabości, aby w przyszłości lepiej wykorzystać szanse otoczenia.
- Strategia defensywna: Słabe strony przedsiębiorstwa są silnie powiązane z zewnętrznymi zagrożeniami, istnieje duże ryzyko upadku przedsiębiorstwa. Strategia defensywna jest strategią nastawioną na przetrwanie przedsiębiorstwa na rynku.

Analizę SWOT można traktować jako specyficzny schemat/algorytm wnioskowania w ramach którego korzysta się z wielu innych technik. Przykładowo do identyfikacji czynników zewnętrznych (szczególnie w przypadku przedsiębiorstw) często wykorzystuje się analizę pięciu sił Portera oraz PEST.

Etapy przygotowania analizy SWOT

Analiza SWOT w przedsiębiorstwie jest zwykle przedsięwzięciem, w które zaangażowane jest wiele osób na stanowiskach kierowniczych ale także specjalistów niższych szczebli. Prowadzona jest przez konsultanta zewnętrznego lub przez pracownika o odpowiednich kwalifikacjach. Podstawowe etapy analizy obejmują:

1. Określenie celu i przedmiotu analizy SWOT w organizacji, w którym następuje wyjaśnienie wszystkim zaangażowanym pracownikom dlaczego podejmowane są działania analityczne (są one najczęściej przeprowadzane przed zasadniczymi, strategicznymi zmianami),
2. Przedstawienie procedury analizy uczestnikom, etap ten jest niezbędny, aby zapewnić jednolite podejście do analizy w zespole uczestników,
3. Opracowanie indywidualnych list mocnych/słabych stron oraz szans i zagrożeń - każdy członek zespołu najpierw samodzielnie sporządza listy wszystkich czynników uznanych przez niego za istotne dla strategicznej pozycji przedsiębiorstwa,
4. Integracja list indywidualnych, opracowanie wspólnej macierzy SWOT, uspoźnienie nazewnictwa, selekcja czynników mniej istotnych,
5. Dyskusja i szczerzy dialog wszystkich zaangażowanych w badania uczestników, w zakresie wniosków wynikających z przedstawionej zintegrowanej listy czynników, spojrzenie na problematykę z różnych punktów widzenia,
6. Wypracowanie planów i wariantów działań w przyszłości, obejmuje przedstawienie wstępnych strategii działania, które następnie będą uszczegóławiane przez kierownictwo organizacji i wdrażane.

Aby sporządzić analizę SWOT, należy określić i sklasyfikować wszystkie czynniki mające wpływ na bieżącą i przyszłą sytuację przedsiębiorstwa (jego pozycję na rynku). W analizie stosowane są dwa podstawowe kryteria klasyfikacji:

- czynniki zewnętrzne w stosunku do organizacji (wywierające wpływ pozytywny i negatywny) zidentyfikowane z wykorzystaniem metod takich jak: analiza scenariuszy, metoda PEST, itp.
- uwarunkowania wewnętrzne (pozytywne oraz negatywne) - charakteryzujące stan przedsiębiorstwa w przekroju wszystkich najważniejszych grup zasobów (personel, zasoby finansowe, wiedza, zasoby techniczne, itp.).

Z połączenia wymienionych wyżej grup czynników, wyłaniają się cztery szczegółowe kategorie analityczne, wypełniające poszczególne pola **macierzy SWOT** :

Mocne strony

Mocne strony są to czynniki wewnętrzne-pozytywne - atuty, tj. walory organizacji, które w sposób pozytywny wyróżniają ją w otoczeniu i spośród konkurencji, są to tzw. kluczowe czynniki sukcesu organizacji umożliwiające dostosowywanie się jej do zmieniających się uwarunkowań otoczenia rynkowego.

Analiza mocnych stron organizacji powinna obejmować co najmniej następujące obszary działalności:

- obszar wiedzy i zasobów ludzkich,
- obszar logistyki, produkcji, technologii, badań i rozwoju,
- obszar sprzedaży i obsługi klienta,
- obszar finansów i zdolności do rozwoju,
- obszar zarządzania i narzędzi realizacji procesów biznesowych.

Przykładowe mocne strony, mogące służyć jako szablon pomagający przygotować kompleksową analizę SWOT przedstawiono w haśle: Mocne strony.

Słabe strony organizacji są to czynniki wewnętrzne-negatywne. - będące konsekwencją ograniczeń zasobów i niedostatecznych kwalifikacji pracowników i kierownictwa. Słabe strony związane są także ze wszelkimi innymi obszarami funkcjonowania, które ograniczają sprawność jej działania i reagowania na zmieniające się wymagania klientów i działania konkurencji. Obszary działalności poddawane analizie są identyczne jak przedstawione wyżej dla mocnych stron.

Przykładowe słabe strony, mogące służyć jako szablon pomagający przygotować kompleksową analizę SWOT przedstawiono w haśle: Słabe strony.

Szanse (zewnętrzne pozytywne) - są to wszelkie istniejące, lub przewidywane procesy, zjawiska i trendy zachodzące w otoczeniu organizacji, które odpowiednio wykorzystane mogą stać się impulsem do jej rozwoju oraz pomogą osłabić wpływ ewentualnych pojawiających się zagrożeń,

Rodzaje szans można podzielić w zależności od charakteru czynnika środowiska (otoczenia) będącego ich źródłem. Wyróżnia się najczęściej następujące elementy otoczenia firmy, będące źródłem szans:

- Polityczne,
- Ekonomiczne,
- Społeczno-kulturowe,
- Technologiczne,
- Prawne,
- Środowiskowe,
- Etyczne.

Przykładowe szanse, mogące służyć jako szablon pomagający przygotować kompleksową analizę SWOT przedstawiono w haśle: Szanse.

Zagrożenia (zewnętrzne negatywne) - to wszystkie procesy, zjawiska i trendy zachodzące w otoczeniu organizacji, które stanowią lub stanowiąc mogą barierę w rozwoju organizacji, utrudniają jej funkcjonowanie, podnoszą koszty działania lub mogą doprowadzić do upadku przedsiębiorstwa. W efekcie analizy otrzymuje się cztery niezależne listy czynników, tj.: mocnych stron organizacji (które należy wzmacniać), słabych stron (które trzeba niwelować), szans (które należy wykorzystywać), oraz zagrożeń (których należy unikać).

Przykładowe zagrożenia, mogące służyć jako szablon pomagający przygotować kompleksową analizę SWOT przedstawiono w haśle: Zagrożenia.

Chociaż większość metod i technik zarządzania z czasem wychodzi z użytku i jest zastępowane nowymi rozwiązaniami, to analiza SWOT po ponad pół wieku nic nie straciła ze swojej popularności. Dzieje się tak, gdyż można ją stosować w każdej sytuacji, elastycznie dopasowuje się do specyfiki każdej organizacji, a także może też stanowić punkt wyjścia dla zastosowania innych koncepcji analizy strategicznej (5 sił Portera, analiza scenariuszowa, analiza zasobów, itp.). Drugim wyjaśnieniem może być jej prostota, dająca kierownictwu możliwość szybkiego i systematycznego zgromadzenia informacji o najistotniejszych czynnikach charakteryzujących sytuację organizacji.

Analiza SWOT jest dość prymitywną metodą, dlatego powinna być stosowana wraz z innymi metodami zarządzania strategicznego, jak np.: Analiza ASTRA czy Koncepcja pięciu sił Portera. Do zidentyfikowania potencjalnych szans i zagrożeń znajdujących się w otoczeniu organizacji można

wykorzystać analizę PEST lub scenariusze stanów otoczenia. Popularność analizy SWOT wynika niewątpliwie z jej prostoty oraz szerokiego zakresu zastosowań. Wykorzystywana jest w organizacjach non-profit, instytucjach administracji publicznej, grupach nieformalnych, jako pierwszy etap planowania mniej lub bardziej złożonych działań.

Wykorzystywana jest, także jako jedna z metod mająca zastosowanie w procesie projektowania systemów organizacyjnych przedsiębiorstwa. Szczególne znaczenie ma na etapie analizy sytuacji i formułowania celu projektu, a także w ocenie wariantów i wyborze wariantu projektowego.

Analiza SWOT jest zwykle używana w stosunkowo luźny sposób i jest podatna na subiektywność i uprzedzenia osób ją stosujących. Prostota metody, oraz brak jednoznacznych metodologicznych wytycznych jej stosowania, w zestawieniu z tym, iż niemal każdy kierownik uważa, iż posiada wystarczające kompetencje do jej stosowania, stanowi o jej głównych wadach, tj.:

- jej rezultaty są banalne, oczywiste i mogą prowadzić do mylnych interpretacji (w związku z daleko idącym subiektywizmem w określaniu istotności i liczby czynników),
- brak jest mocnych teoretycznych podstaw dowodzących jej skuteczności,
- sugeruje, że wszystkie czynniki charakteryzujące organizacje można w prosty sposób podzielić na dwie kategorie: "pozytywny" i "negatywny", co jest daleko idącym uproszczeniem mogącym prowadzić do błędnych wniosków,
- wymusza generowanie przypadkowej listy czynników bez głębszego przemyślenia ich znaczenia, powoduje to też nadmierny rozrost liczby czynników,
- nie bierze pod uwagę zależności pomiędzy czynnikami znajdującymi się w różnych polach macierzy SWOT,
- charakterystyki czynników nierzadko są zagmatwane, niezrozumiałe i niejednoznaczne, a często także wzajemnie sprzeczne, zdarza się też, iż występują czynniki pasujące do więcej niż jednej kategorii, co wywołuje trudności interpretacyjne i dyskusję na etapie przeprowadzania analizy.
- występują czynniki, które nie pasują do żadnej z 4 kategorii, są opisane zbyt ogólnie i brak im konkretności,
- w typowym układzie analizy SWOT brak jest wymogu określenia wag określających znaczenie poszczególnych zidentyfikowanych czynników,
- kierownik przygotowujący listę czynników nie musi przedstawić uzasadnienia swojej opinii za pomocą analiz opierających się o rzeczywiste dane, brakuje w związku z tym miarodajnych podstaw do określania ważności i wpływu danego czynnika na konkretną organizację,
- brak jednoznacznego pomiaru wartości wskazanych jako czynniki analizy SWOT, czynniki te stanowią raczej "opinię" kierownika sporządzającego listę, nie odzwierciedlają rzeczywistości,
- brak logicznego powiązania etapu analizy SWOT z dalszymi fazami procesu zarządzania strategicznego, tj. planowania strategicznego i implementacji strategii,
- zlecenie opracowania analizy SWOT zewnętrznym ekspertom powoduje wykorzystanie mechanizmu kopiuj-wklej i brak dopasowania sporządzonej analizy do sytuacji konkretnej organizacji,
- postrzeganie mocnych i słabych stron w organizacji zależy przede wszystkim od nastawienia badających (osoby mające pesymistyczną ocenę sytuacji będą widzieli więcej negatywnych aspektów, niż osoby nastawione pozytywnie),
- dominuje ocena czynników operacyjnych (o nich kierownicy mają najwięcej informacji), co powoduje iż wyniki analizy nie są użyteczne dla oceny aspektów strategicznych,
- czynniki podawane przez osoby znajdujące się wyżej w hierarchii organizacyjnej, mają większą wagę od czynników podanych przez osoby niżej w hierarchii (ich głos się nie liczy),
- podając listę słabych stron, analitycy nie zagłębiają się w analizę ich przyczyn,
- dominuje analiza SWOT na poziomie całej organizacji, mimo tego, iż na poziomie jednostek organizacyjnych czy grup produktowych mogą występować istotne różnice.

Analizę SWOT można traktować jako specyficzny schemat/algorytm wnioskowania w ramach którego korzysta się z wielu innych technik. Przykładowo do identyfikacji czynników zewnętrznych (szczególnie w przypadku przedsiębiorstw) często wykorzystuje się analizę pięciu sił Portera oraz PEST.

Sylwia ŻYWICKA

Olsztyńska Szkoła Wyższa, Polska

ANALIZA WSKAŹNIKOWA PODSTAWOWE ELEMENTY ORGANIZACJI

Analiza wskaźnikowa jest rozwiniętym etapem analizy kondycji finansowej przedsiębiorstwa. Wykorzystuje się ją do oceny różnych obszarów działalności przedsiębiorstwa. Dane wykorzystywane do analizy zaczerpnięte są bezpośrednio ze sprawozdań finansowych. Wyliczone wskaźniki dają możliwość interpretacji kondycji finansowej przedsiębiorstwa w danym czasie.

Kluczem analizy wskaźnikowej jest trafny dobór wskaźników do prowadzonej działalności przedsiębiorstwa. Analiza wskaźnikowa nie polega na wyliczeniu każdego wskaźnika dla przedsiębiorstwa, ponieważ aby analiza za pomocą wskaźników przedstawiła prawdziwy oraz aktualny stan finansowy przedsiębiorstwa musi być stosowana w zależności od potrzeb i dedykowanej grupy odbiorców. Analizę wskaźnikową można wykorzystywać na wszystkich szczeblach zarządzania przedsiębiorstwem m.in. – wykorzystywana jest przez menadżerów (w trakcie podejmowania decyzji odnoszących się do sprawnego funkcjonowania przedsiębiorstwa, akcjonariuszy spółek (w momencie podejmowania decyzji inwestycyjnych), kredytodawców (w momencie podejmowania decyzji o finansowaniu), a także przez wszystkich bezpośrednich i pośrednich współpracowników danego przedsiębiorstwa.

Celem analizy wskaźnikowej jest przedstawienie zależności pomiędzy różnymi pozycjami sprawozdania finansowego – głównie z poziomu bilansu oraz rachunku zysków i strat – oraz różnymi sprawozdaniami. Wskaźniki wchodzące w skład analizy pochodzą z 4 grup odnoszących się do różnych obszarów stanu finansowego przedsiębiorstwa: wskaźniki płynności finansowej, wskaźniki zadłużenia, wskaźniki rentowności, wskaźniki sprawności działania.

1. Rodzaje analizy wskaźnikowej.

a) Analiza płynności finansowej

Analiza płynności finansowej przedsiębiorstwa to nic innego jak badanie i monitorowanie zdolności przedsiębiorstwa do terminowego regulowania swoich zobowiązań. W krótkim okresie w działalności przedsiębiorstwa wskaźniki płynności odgrywają największą rolę w analizie, ponieważ utrzymywanie płynności jest niezbędne do realizowania bieżącej działalności przedsiębiorstwa. Celem przedsiębiorstwa jest generowanie zysku, jednakże bez kapitału pieniężnego nie jest w stanie prowadzić działalności gospodarczej - wymiany handlowej z innymi podmiotami na rynku. Płynność finansowa to nic innego jak utrzymywanie w przedsiębiorstwie odpowiedniego stopnia płynności aktywów obrotowych oraz wymagalności zobowiązań bieżących.

Wyróżniamy takie wskaźniki płynności finansowej jak:

- wskaźnik bieżącej płynności finansowej,
- wskaźnik szybkiej płynności finansowej,
- wskaźnik natychmiastowej płynności finansowej.

Wskaźnik bieżącej płynności informuje o tym, czy przedsiębiorstwo jest w stanie regulować bieżące zobowiązania z aktywów obrotowych. Wskaźnik też informuje również o aktualnym